

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7C/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416201085
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5416201085.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín v právnej veci žalobkyne: K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K., Š. XXXX/X, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47234466, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, v konaní o zaplatenie 879,05 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 879,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 879,05 eur od 05.04.2016 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni trovy konania vo výške 219,80 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobkyňa návrhom zo dňa 05.04.2016, doručeným súdu dňa 11.04.2016 žiadala, aby súd vydal rozsudok, v ktorom určí žalovanému zaplatiť mu sumu 879,05 eur spolu s 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 879,05 eur od 05.04.2016 do zaplatenia, ako aj zaplatiť jej trovy právneho zastúpenia vo výške 144,08 eur s DPH na účet právneho zástupcu žalobkyne, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoj návrh odôvodnili tým, že Zmluvou o úvere č. XXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 03.01.2007 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 232,36 eur. Žalobkyňa vrátila žalovanému sumu vo výške 358,50 eur.

Zmluvou o úvere č. XXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 07.05.2007 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 165,97 eur, žalobkyňa vrátila žalovanému sumu vo výške 298,70 eur.

Zmluvou o úvere č. XXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 27.07.2007 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 331,94 eur, žalobkyňa vrátila žalovanému sumu vo výške 653,27 eur.

Zmluvou o úvere č. XXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 14.09.2007 k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 265,55 eur, žalobkyňa vrátila žalovanému sumu vo výške 564,40 eur.

Odplata uvedená v zmluve č. XXXXXXXX bola vo výške 54,28 %, v zmluve č. XXXXXXXX bola vo výške 79,96 %, v zmluve č. XXXXXXXX bola vo výške 96,79 %, v zmluve č. XXXXXXXX bola vo výške 112,52 % predstavovala jednoznačne odplatu v rozpore s dobrými mravmi a so zákonmi. V tomto smere poukazujú na vývoj právnej úpravy a úvah týkajúcich sa definovania úžery v Občianskom zákonníku v jeho aktuálne

platnej a účinnej podobe. Zároveň je potrebné napádanú zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, vzhľadom na jej chýbajúce obsahové náležitosti. Zmluvu považujú za bezúročnú a bez poplatkov, v čoho dôsledku nemal žalovaný nárok na prijatie finančného plnenia nad rámec poskytnutého úveru. Žalobkyňa žalovanému na jeho účet k predmetnej zmluve o úvere uhradila sumu prevyšujúcu výšku poskytnutého úveru, a preto v rozsahu sumy zaplatenej nad výšku poskytnutého úveru došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Zároveň, tak ako to vyplýva z vyššie uvedeného, požadovaná odplata za poskytnutý úver je vzhľadom na svoju výšku v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom, a preto je právny úkon v časti dojednanej odplaty absolútne neplatným. Žalovaný teda nemal nárok na prijatie odplaty od žalobkyne, napriek tomu však od spotrebiteľa prijal plnenie nad rámec poskytnutého úveru. Žalobkyňa uvedením do omylu zo strany žalovaného uhradila na jeho účet sumu vo výške 564,40 eur, tzn. o 298,85 eur viac, než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 298,85 eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný do dnešného dňa ani napriek výzve žalobkyne dlžnú sumu nevrátil, uplatňuje si žalobkyňa okrem zaplata dlžnej sumy, aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB dňa 05.04.2016 (nasledujúci deň po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie) bola 0,05%.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 27.04.2016 uviedol, že je toho názoru, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú ustanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa svoj návrh na súde uplatnila až dňa 11.04.2016, pričom celý požadovaný nárok sa stal premlčaný v subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu, kedy poukázal na skutočnosť, že akýkoľvek nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podlieha zákonnej objektívnej premlčacej trojročnej lehote.

Na pojednávaní dňa 13.06.2016 právny zástupca žalobkyne uviedol, že oni považujú svoje nároky za nepremľané, a to z toho dôvodu, že pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení je 10-ročná objektívna lehota. V podstate od začiatku účinnosti zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch bola povinnosť uvádzať RPMN, kde odporca poskytoval úvery od roku 2003, a teda v roku 2007 to bolo už viac ako 4 roky, čiže musel vedieť o tejto povinnosti a zároveň túto povinnosť sústavne si neplnil a tento údaj v zmluvách neuvádzal, pričom v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona sa potom spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Inak na podporu svojich tvrdení poukazujú na ustálenú judikatúru odvolacieho súdu, a to KS Žilina, konkrétne na rozsudky: 9Co/648/2013, 9Co/158/2015, 6Co/140/2015. Pokiaľ ide o subjektívnu lehotu, tak oni nevedia z čoho vychádzal pri jej plynutí žalovaný vo svojom vyjadrení, a prečo práve tam uvedenými dátumami by táto mala končiť, resp. po odrátaní lehoty začínať, toto žalovaný bližšie neodôvodnil, pričom oni poukazujú na judikatúru, konkrétne rozsudok NS SR 5Cdo 121/2009 a KS BB 17Co 1008/2014.

Na pojednávaní bola vypočutá žalobkyňa, ktorá uviedla, že pokiaľ brali tieto pôžičky, bolo to vtedy, keď žila s priateľom a starala sa o chorú mamu na vozíku, pričom ona sama je invalidná dôchodkyňa. Je v kontakte s Dr. Rybárom asi tak rok a pol, keď jej niekto poradil, že sa môže nakontaktovať na občianske združenie a tam ju potom usmernili. Na tieto zmluvy platili príslušné splátky, pokiaľ si pamätá, dosť toho povyplácala.

Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, pridrižoval sa svojho písomného vyjadrenia zo dňa 27.04.2016, doručeného súdu dňa 28.04.2015.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi založenými v spise a výsluchom žalobkyne, pričom zistil tento skutkový stav:

Žalobkyňa skutočne uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXX dňa 07.05.2007, kde jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 165,97 eur, žalobkyňa vrátila žalovanému sumu vo výške 298,70 eur, zmluva o úvere č. XXXXXXXX dňa 27.07.2007 kde jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 331,94 eur, žalobkyňa vrátila žalovanému sumu vo výške 653,27 eur, zmluva o úvere č. XXXXXXXX dňa 14.09.2007, kde jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 265,55 eur, žalobkyňa vrátila

žalovanému sumu vo výške 564,40 eur, zmluva o úvere č. XXXXXXXX dňa 03.01.2007, kde jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 232,36 eur, žalobkyňa vrátila žalovanému sumu vo výške 358,50 eur. Žiadna z týchto zmlúv (nachádzajú sa v spise a poskytol ich súdu žalovaný) neobsahovala, okrem všeobecných náležitostí, údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zároveň súd konštatuje, že z dokladov, ktoré súdu predložil žalovaný je zhoda o tom, koľko finančných prostriedkov, na základe tej ktorej úverovej zmluvy bolo žalobkyňi poskytnuté a koľko vrátila.

V zmysle § 4 z.č. 258/2001 v znení platnom v čase uzavretia zmluvy:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(6) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

(7) Ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, 8) musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

(8) Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

V zmysle §3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa:

Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

V zmysle § 3 ods. 1 OZ:

Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V zmysle § 39 OZ:

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 52 OZ:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 OZ:

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a

primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

V zmysle § 101 OZ:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 107 ods.1,2 OZ:

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

V zmysle § 451 ods. 1,2 OZ:

1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V danom prípade je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 258/2001 Z.z. uzavretú medzi účastníkmi a z uvedeného dôvodu je táto podriadená režimu tohto citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto zákona jednou z obligatórnych náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere je o.i. aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, kedy absencia tejto náležitosti síce nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V predložených zmluvách absentujú tieto údaje, ktoré musia byť v zmluve výslovne uvedené. V danom prípade teda pokiaľ bola žalobkyni poskytnutá suma vo výške 995,82 eur a táto zaplatila sumu 1.874,87 eur, nakoľko bola povinná zaplatiť len istinu bez úrokov a poplatkov, v prevyšujúcej časti, t.j. vo výške 879,05 eur vzniklo u žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať. Pokiaľ ide o výšku poskytnutej sumy, táto nebola medzi účastníkmi sporná a navyše bola preukázaná aj príslušnými dokladmi, ktoré so zhodnými údajmi predložili súdu ako žalobkyňa, tak aj žalovaný. V danom prípade však súd priznal sumu 879,05 eur žalobkyni z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko túto sumu získal žalovaný bez právneho dôvodu, nakoľko žalobkyňa bola povinná zaplatiť len istinu z už vyššie uvedených dôvodov.

Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, kedy sú zo súdnej praxe známe rôzne nekalé postupy veriteľov, ktoré sú závažným celospoločenským problémom a na zmluvu nadväzujú aj rôzne iné úkony spotrebiteľa, o ktorých často nemá vedomosť, či už ide o zabezpečovacie úkony (podpisy zmienek, dohody o zrážkach zo mzdy) alebo iné, javí sa právny záujem žalobkyne ohľadom tohto výroku zrejmy.

V danom prípade v súlade so súčasnou judikatúrou súd mal zato, že pokiaľ mu je zo súdnej praxe známe, že odporca len vo veciach prejednávaných týmto súdom uzatváral zmluvy so spotrebiteľmi, ktoré boli považované súdom za bezúročné a bez poplatkov, resp. za neplatné a to v značnom množstve, musí považovať získané bezdôvodné obohatenie za úmyselné a preto nemohla byť úspešná vnesená námietka premlčania, nakoľko v tomto prípade je premlčacia lehota nie tri, ale desať rokov. Zároveň je zrejmé, že aj subjektívna lehota premlčania môže začať plynúť až vtedy, keď žalobkyňa zistila, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, kde je aj z jej výpovede zrejmé, že táto sa o tomto dozvedela približne rok a pol pred dátumom 13.06.2016 (dátum pojednávania) od občianskeho združenia, ktoré ju nakontaktovalo na právneho zástupcu.

V zmysle § 517 ods. 2 OZ súd priznal žalobkyni aj právo na úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 879,05 eur od 05.04.2016 do zaplatenia, nakoľko uvedený úrok z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.

Pokiaľ bol žiadaný úrok z omeškania vo výške 8,05%, tak tento bol žiadaný v rozpore s právnymi predpismi a súd potom návrh v časti, v ktorej prevyšoval žiadaný úrok z omeškania výšku 5,05% ročne zamietol.

V zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku, alebo od úvahy súdu, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V danom prípade trovy predstavujú odmenu za tri úkony právnej služby po 51,45 eur (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaní), režijný paušál 3x 8,58 eur, strata času za účasť na pojednávaní 260 minút (Košice - Dolný Kubín a späť), čo predstavuje 10 polhodín x 14,30 eur, cestovné 107,59 eur, spolu teda vo výške 430,68 eur plus 20% DPH, t.j. 516,82 eur. Keďže právny zástupca žalobkyne si z celkových trov uplatňuje len trovy vo výške 219,80 eur s DPH, toto považuje súd za primerané a takto uplatnené trovy mu priznal, nakoľko uplatnené trovy zohľadňujú aj zásadu účelnosti pri priznávaní odmeny advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dolný Kubín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.